31996L0050

L 235/31 *EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS* 1996 9 17

TARYBOS DIREKTYVA 96/50/EB
1996 m. liepos 23 d.
dėl nacionalinių laivų kapitonų pažymėjimų, leidžiančių vežti krovinius ir keleivius Bendrijos vidaus vandenų keliais, įgijimo sąlygų suderinimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [2],

laikydamasi Sutarties 189c straipsnyje numatytos tvarkos [3],

kadangi turėtų būti įvestos bendros nuostatos dėl laivų plaukiojimo Bendrijos vidaus vandenų keliais; kadangi siekiant to tikslo pirmasis žingsnis buvo padarytas priėmus 1991 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvą 91/672/EEB dėl vidaus vandenų keliais krovinius ir keleivius vežančių laivų kapitonams išduotų nacionalinių pažymėjimų abipusio pripažinimo [4];

kadangi dėl nacionalinės teisės aktų, nustatančių sąlygas, kuriomis įgyjami laivo kapitonų pažymėjimai, leidžiantys vesti laivus vidaus vandenų keliais, skirtumų ir poreikio vidaus laivybos pramonei laipsniškai nustatyti griežtesnius saugos reikalavimus turėtų būti priimtos Bendrijos taisyklės dėl tų pažymėjimų išdavimo, siekiant neiškreipti konkurencijos;

kadangi siekdama užtikrinti būtiną vienodumą ir aiškumą Bendrija turėtų nustatyti vienodą nacionalinio laivo kapitono pažymėjimo pavyzdį, kurį pripažintų kitos valstybės narės, be keitimosi įsipareigojimo, atsakomybė už tų pažymėjimų išdavimą pagal subsidiarumo principą tektų valstybėms narėms;

kadangi laivybai tinkamiems nacionaliniams vandenų keliams, kurie nesujungti su kitos valstybės narės vandenų kelių tinklu, tarptautinės konkurencijos reikalavimai netaikomi; ir dėl to šioje direktyvoje nustatytų bendrų nuostatų dėl laivo kapitono pažymėjimo išdavimo tuose vandenų keliuose taikyti nebūtina;

kadangi pagrindinis tų bendrų nuostatų tikslas turi būti laivybos saugos pagerinimas ir žmonių gyvybės apsauga; kadangi dėl to yra svarbu, kad tos nuostatos nustatytų minimalius reikalavimus, kuriuos turi atitikti pareiškėjas, pageidaujantis gauti laivo kapitono pažymėjimą, leidžiantį vesti laivus vidaus vandenų keliais;

kadangi pirmiau minėti reikalavimai turi būti nustatyti bent pareiškėjų amžiui, kurio sulaukę pareiškėjai galėtų vesti laivus, jų fizinei ir psichinei sveikatai, profesinei patirčiai ir tam tikrų dalykų, susijusių su laivyba, išmanymui; kadangi siekdamos užtikrinti laivo ir juo plaukiančių keleivių saugą valstybės narės gali nustatyti papildomus reikalavimus, visų pirma susijusius su vietine padėtimi; kadangi laivybai radiolokacinių priemonių pagalba ar laivui, vežančiam keleivius, valdyti reikalingos papildomos profesinės žinios;

kadangi reikėtų numatyti atitinkamą tvarką šios direktyvos priedų tikslinimui; kadangi dėl to tikslinga, kad pagal Direktyvos 91/672/EEB 7 straipsnį įsteigtas komitetas turėtų padėti Komisijai tikslinti tuos priedus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Valstybės narės, išduodamos laivo kapitono pažymėjimą kroviniams ir keleiviams vežti vidaus vandenų keliais (toliau — pažymėjimas), laikosi I priede aprašyto to pažymėjimo pavyzdžio, atitinkančio šios direktyvos reikalavimus.

2. Valstybės narės imasi visų reikiamų priemonių neleisti atsirasti pavojui klastoti pažymėjimus.

3. Pažymėjimą pagal šią direktyvą išduoda kompetentinga valstybių narių institucija. Ta institucija atsižvelgia į specialias vandenų kelių charakteristikas ir Direktyvos 91/672/EEB 1 straipsnyje nurodytus pažymėjimus, t. y. į:

---

(1) OL C 280, 1994 10 6, p. 5.
(2) 1995 m. sausio 25 d. pareikšta nuomonė (OL C 102, 1995 4 24, p. 5).
(3) 1995 m. kovo 2 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 68, 1995 3 20, p. 41), 1995 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 356, 1995 12 30, p. 66) ir 1996 m. gegužės 9 d. Europos Parlamento sprendimas (OL C 152, 1996 5 27, p. 46).
(4) OL L 373, 1991 12 31, p. 29.

— laivo kapitono pažymėjimą, galiojantį visuose valstybių narių vandenų keliuose, išskyrus vandenų kelius, kuriems taikomas Reglamentas dėl licencijų laivybai Reinu išdavimo (A grupė),

— laivo kapitono pažymėjimą, galiojantį visuose valstybių narių vandenų keliuose, išskyrus Direktyvos 91/672/EEB II priede nurodytus jūros vandenų kelius ir vandenų kelius, kuriems taikomas Reglamentas dėl licencijų laivybai Reinu išdavimo (B grupė).

4. Valstybių narių pagal šią direktyvą išduotas A arba B grupės pažymėjimas galioja visiems Bendrijos A arba B grupės vandenų keliams.

5. Jeigu laikomasi 8 straipsnio 2 dalies nuostatų, pagal patikslintą Reino laivybos konvenciją išduota licencija laivybai Reinu galioja visuose Bendrijos vandenų keliuose.

6. Nacionaliniai laivo kapitono pažymėjimai, abipusiai pripažįstami pagal Direktyvą 91/672/EEB ir nurodyti šios direktyvos I priede, išduoti ne vėliau nei per 18 mėnesių nuo šios direktyvos įsigaliojimo dienos, tebegalioja be įsipareigojimo juos keisti.

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

a) „kompetentinga institucija“ — tai valstybės narės paskirta institucija, kuri išduoda pažymėjimus įsitikinusi, kad pareiškėjas atitinka reikalavimus;

b) „laivo kapitonas“ — tai tinkamas asmuo, turintis būtiną kvalifikaciją, kad galėtų vesti laivą valstybės narės vandenų keliais, ir atsakingas už laivo eksploatavimą;

c) „denio komandos narys“ — tai asmuo, kuris reguliariai dalyvauja vedant laivą vidaus vandenų keliais, įskaitant budėjimą prie laivo vairalazdės.

3 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma visų vidaus vandenų keliais plaukiojančių laivų: savaeigių baržų, vilkikų, stūmikų, stumiamų laivų vilkstinių arba laivų junginių, sudarytų iš bortas prie borto sustatytų laivų, kapitonams, išskyrus:

— trumpesnių kaip 20 metrų ilgio krovininių laivų kapitonus,

— keleiviniam transportui skirtų laivų, be įgulos narių vežančių ne daugiau kaip 12 keleivių, kapitonus.

2. Valstybė narė, pasitarusi su Komisija, šios direktyvos nuostatų gali netaikyti kapitonams, vedantiems laivus išimtinai nacionaliniais vandenų keliais, nesujungtais su kitos valstybės narės laivybos keliais, ir jiems išduoti nacionalinius kapitono pažymėjimus, kuriems gauti gali būti taikomos kitokios nei šioje direktyvoje numatytos sąlygos. Tokiu atveju tie nacionaliniai pažymėjimai galioja tik tuose nacionaliniuose vandenų keliuose.

4 straipsnis

1. Siekdamas gauti pažymėjimą, pareiškėjas turi atitikti 5-8 punktuose nustatytus minimalius reikalavimus. Pažymėjime nurodoma, ar laivo kapitonui suteiktas A, ar B grupės leidimas.

2. Valstybių narių pagal šio straipsnio 1 dalyje paminėtus minimalius reikalavimus išduoti pažymėjimai yra abiejų pusių pripažįstami.

5 straipsnis

Pareiškėjas, pageidaujantis gauti pažymėjimą, turi būti ne jaunesnis nei 21 metų amžiaus. Tačiau valstybės narės kol kas gali išduoti pažymėjimus 18 metų arba vyresnio amžiaus pareiškėjams. Valstybė narė, pripažindama A arba B grupės pažymėjimą, kurį yra išdavusi kita valstybė narė, tokiam pažymėjimui gali taikyti tokį patį reikalavimą dėl minimalaus amžiaus, koks yra nustatytas tos pačios grupės pažymėjimą išduodant toje valstybėje narėje.

6 straipsnis

1. Pareiškėjas įrodo, kad jo fizinė ir psichinė sveikata atitinka nustatytus reikalavimus, pasitikrindamas pas kompetentingos institucijos pripažintą gydytoją. Sveikatos patikrinimo metu ypač tikrinamas pareiškėjo regos ir klausos aštrumas, gebėjimas skirti spalvas, motorinės viršutinių ir apatinių galūnių funkcijos, neuropsichiatrinė ir širdies bei kraujagyslių būklė.

2. Pažymėjimo turėtojas, sulaukęs 65 metų amžiaus, per kitus tris mėnesius ir vėliau kiekvienais metais turi pasitikrinti sveikatą, kaip numatyta 1 dalyje; kompetentinga institucija pažymi pažymėjime, kad laivo kapitonas tą įpareigojimą įvykdė.

7 straipsnis

1. Pareiškėjas turi įrodyti, kad jis turi ne mažesnę kaip ketverių metų profesinę patirtį, kurią jis įgijo plaukiodamas kaip denio komandos narys vidaus vandenų laivu.

2. Tam, kad į profesinę patirtį būtų atsižvelgta, ją turi būti patvirtinusi kompetentinga valstybės narės institucija, darydama įrašus pareiškėjo tarnybos byloje. Ta profesinė patirtis gali būti įgyta plaukiojant bet kurios valstybės narės vandenų keliais. Jei tai yra vandenų keliai, kurių dalis kerta Bendrijos teritoriją, pavyzdžiui, Dunojus, Elbė ir Oderis, atsižvelgiama į profesinę patirtį, įgytą visose tų vandenų kelių dalyse.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą minimalią profesinės patirties trukmę galima sutrumpinti ne daugiau kaip trejais metais:

a) jeigu pareiškėjas turi kompetentingos institucijos pripažintą diplomą, patvirtinantį, kad pareiškėjas yra išklausęs specialų plaukiojimo vidaus vandenų keliais kursą, kurio metu jis praktiškai dirbo laivybos darbą; minimalios profesinės patirties trukmės negalima trumpinti daugiau negu pareiškėjo išklausyto specialaus mokymo kurso trukmė; arba

b) jeigu pareiškėjas gali įrodyti, kad turi profesinės patirties, kurią įgijo plaukiodamas jūrų laivu kaip denio komandos narys; pareiškėjas, siekdamas, kad reikalavimas dėl minimalios profesinės patirties trukmės jam būtų sutrumpintas ilgiausia, t. y. trejų metų trukme, turi įrodyti, jog yra įgijęs ne mažiau kaip ketverių metų laivybos jūroje patirtį.

4. 1 dalyje nustatytą minimalią profesinės patirties trukmę galima sutrumpinti ne daugiau kaip trejais metais, jeigu pareiškėjas yra išlaikęs praktinį laivavedybos egzaminą; tokiu atveju pažymėjimas taikomas tik tiems laivams, kurių jūrinės savybės yra panašios į to laivo, su kuriuo pareiškėjas išlaikė praktinį laivavedybos egzaminą.

8 straipsnis

1. Pareiškėjas turi būti išlaikęs profesinių žinių patikrinimo egzaminą; į tą egzaminą turi būti įtraukti bent II priedo A skyriuje išvardyti bendri dalykai.

2. Pasitarusi su Komisija, valstybė narė gali prašyti, kad kapitonas atitiktų nustatytus papildomus reikalavimus dėl vietinių laivybos sąlygų tam tikruose vandenų keliuose, išskyrus Direktyvos 91/672/EEB II priede nurodytus jūros vandenų kelius, išmanymo.

Taikydama tą pačią išlygą, valstybė narė gali prašyti, kad tam tikruose ribotuose keleivių vežimo rajonuose plaukiojančio keleivinio laivo kapitonas turėtų išsamesnių profesinių žinių, susijusių su keleivių saugos nuostatomis, ypač tomis, kurios yra susijusios su avarijomis, gaisru arba laivo sudužimu, nuostatas.

9 straipsnis

1. Siekdamas gauti leidimą, kad vesdamas laivą galėtų vadovautis radiolokacinėmis priemonėmis gautais duomenimis, laivo kapitonas turi turėti specialų kompetentingos institucijos išduotą patvirtinimą, įrodantį, kad kapitonas yra išlaikęs egzaminą, į kurį buvo įtraukti II priedo B skyriuje nurodyti profesiniai dalykai.

Valstybės narės pripažįsta kvalifikaciją, suteiktą pagal reglamentą dėl kvalifikacijų vesti laivą Reinu suteikimo, vadovaujantis radiolokacinėmis priemonėmis gautais duomenimis.

2. Pareiškėjas, atitinkantis šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, savo pažymėjime turi kompetentingos institucijos įrašytą patvirtinimą, kad jis (ji) yra tinkamas (-a) vesti laivą vadovaujantis radiolokacinėmis priemonėmis gautais duomenimis.

10 straipsnis

Kapitonas arba kitas įgulos narys, siekdamas, kad jam būtų leista valstybių narių vandenų keliais vesti keleivinį laivą, turi turėti specialų kompetentingos institucijos išduotą pažymėjimą, patvirtinantį, jog jis (ji) yra išlaikęs (-iusi) profesinių žinių egzaminą, į kurį buvo įtraukti II priedo C skyriuje nurodyti dalykai.

11 straipsnis

Komisija, laikydamasi 12 straipsnyje nustatytos tvarkos, gali imtis būtinų veiksmų I priede nurodytai laivo kapitono pažymėjimo formai pritaikyti ir tam, kad būtų atsižvelgiama į būtinų profesinių žinių, kurias privaloma įgyti norint gauti pažymėjimą ir kurios apibrėžtos II priede, plėtrą.

12 straipsnis

1. Taikant 11 straipsnį Komisijai padeda pagal Direktyvos 91/672/EEB 7 straipsnį įsteigtas komitetas.

2. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje nustatyta balsų dauguma tuo atveju, kai Taryba turi priimti sprendimą Komisijos pasiūlymu. Valstybių narių atstovų komitete balsai skaičiuojami taip, kaip nustatyta tame straipsnyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija priima priemones, kurios taikomos nedelsiant;

b) tačiau jeigu tos priemonės neatitinka komiteto nuomonės, Komisija jas nedelsdama pateikia Tarybai. Tuo atveju ne ilgesniam kaip mėnesio laikui nuo jų pateikimo dienos Komisija gali atidėti tų priemonių, dėl kurių ji priėmė sprendimą, taikymą. Taryba kvalifikuota balsų dauguma per tą patį laiką gali priimti kitokį sprendimą.

13 straipsnis

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo šios direktyvos

įsigaliojimo dienos, įgyvendina šią direktyvą, ir nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstus.

3. Jeigu reikia, valstybės narės vienos kitoms padeda šią direktyvą įgyvendinti.

14 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

15 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1996 m. liepos 23 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

I. YATES

I PRIEDAS

VIDAUS VANDENŲ LAIVYBOS KAPITONO PAŽYMĖJIMO PAVYZDYS

(85 mm × 54 mm – šviesiai mėlynos spalvos fonas)

Fizinės popieriaus charakteristikos turi atitikti ISO 78.10 standartus.

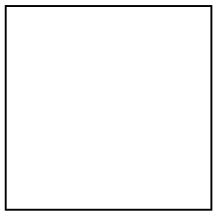
VIDAUS VANDENŲ LAIVYBOS KAPITONO PAŽYMĖJIMAS: JUNGTINĖ KARALYSTĖ

A/B

1. xxx
2. xxx
3. 1996.1.1. — Jungtinė Karalystė, Londonas
4. 1996.2.1.

6.

7. #####

8. A B
9. R tonų, kW, xx
10. 2061.1.1.

11.

5. xxx

LAIVO KAPITONO PAŽYMĖJIMAS KROVINIAMS IR KELEIVIAMS VEŽTI VIDAUS VANDENŲ KELIAIS

1. Pažymėjimo turėtojo pavardė
2. Pažymėjimo turėtojo vardas (-ai)
3. Gimimo data ir vieta
4. Pažymėjimo išdavimo data
5. Išdavimo numeris
6. Pažymėjimo turėtojo nuotrauka
7. Pažymėjimo turėtojo parašas
8. A. Visi vandenų keliai, išskyrus Reiną
   B. Visi vandenų keliai, išskyrus jūros vandenų kelius ir Reiną
9. — R - Radiolokacinės priemonės
   — Viena laivo kategorija ir jo variklio galia (tonomis, kW, keleivių skaičius)
10. Pažymėjimo galiojimo pabaiga
11. Patvirtinimas (-ai)

    Apribojimas (-ai)

Europos Sąjungos pavyzdys

II PRIEDAS

PROFESINĖS ŽINIOS, KURIŲ REIKALAUJAMA IŠ KANDIDATO, PAGEIDAUJANČIO GAUTI VIDAUS VANDENŲ LAIVYBOS LAIVO KAPITONO PAŽYMĖJIMĄ

A SKYRIUS

Bendrieji dalykai, susiję su krovinių ir keleivių vežimu

1 DALIS: A GRUPĖS PAŽYMĖJIMAS

1. *Laivyba*

   a) Puikus laivybos taisyklių vidaus ir jūros vandenų keliais, ypač ECIW (Europos vidaus vandenų kodekso) ir Tarptautinių susidūrimų jūroje prevencijos taisyklių, įskaitant laivybos ženklus (vandenų kelių ženklinimas ir žymėjimas plūdurais), išmanymas;

   b) pagrindinių vidaus ir jūros vandenų kelių bendrųjų geografinių, hidrologinių, meteorologinių ir morfologinių charakteristikų išmanymas;

   c) laivyba pagal sausumos orientyrus:

      nustatant laivo kursą, padėties linijas ir laivo padėtį, taikant spausdintą laivybos medžiagą ir leidinius, laivybos žemėlapį, laivybos ženklus ir plūdurų sistemas, kompaso patikrą ir taikant prieinamas žinias apie potvynius.

2. *Laivo manevravimas ir jo valdymas*

   a) Laivo valdymas atsižvelgiant į vėjo, srovės poveikį, į varytuvo įsiurbimo jėgą ir laivo grimzlę, nustatant, ar jo plūdrumas ir stovumas yra pakankami;

   b) laivo vairo ir varytuvo paskirtis bei veikimas;

   c) laivo pastatymas į vietą, kurioje stovima išmetus inkarą, ir prie prieplaukos esant bet kokioms oro sąlygoms;

   d) manevravimas šliuzuose ir uostuose, manevrai susitinkant kitus laivus ir prasilenkiant su jais.

3. *Laivo konstrukcija ir stovumas*

   a) Pagrindinių laivo konstrukcijos principų išmanymas, ypač atsižvelgiant į asmenų, įgulos ir laivo saugą;

   b) bendras 1982 m. spalio 4 d. Tarybos direktyvos 82/714/EEB, nustatančios techninius reikalavimus vidaus vandenų kelių laivams ([1]) išmanymas;

   c) bendras pagrindinių laivo sudedamųjų dalių išmanymas;

   d) teorinis laivo plūdrumo ir stovumo taisyklių išmanymas bei praktinis jų taikymas atsižvelgiant į laivo tinkamumą laivybai;

   e) papildomi jūros vandenų kelių reikalavimai, ypač papildoma tų kelių įranga.

4. *Varikliai*

   a) Bendras variklių konstrukcijos ir veikimo išmanymas, siekiant, kad būtų užtikrintas tinkamas jų veikimas;

   b) pagrindinių ir pagalbinių variklių eksploatavimas ir techninė priežiūra bei veiksmai, kurių būtina imtis, jeigu varikliai sugestų.

5. *Krovos darbai*

   a) Laivo grimzlės markės ženklų taikymas;

   b) leistinos pakrovimo masės nustatymas taikant laivo matmenų atestatą;

   c) krovinių pakrovimas ir iškrovimas, krovinių išdėstymas (krovinių planas).

([1]) OL L 301, 1982 10 28, p. 1.

6. *Veiksmai, kurių imamasi susiklosčius ypatingoms aplinkybėms*

   a) Avarijos prevencijos principai;

   b) priemonės, kurių turi būti imamasi, jeigu laivas būtų apgadintas, susidurtų su kitu laivu arba užplauktų ant seklumos, įskaitant protėkių užtaisymą;

   c) gelbėjimo prietaisų ir įrangos taikymas;

   d) pirmoji pagalba įvykus avarijoms;

   e) priešgaisrinė sauga ir gaisro gesinimo įrangos taikymas;

   f) vandenų kelių taršos prevencija;

   g) specialios asmenų, laivų ir krovinio gelbėjimo priemonės jūrų laivybos linijose, išlikimas nelaimėje.

2 DALIS B GRUPĖS PAŽYMĖJIMAS

1. *Laivyba*

   a) Puikus laivybos taisyklių vidaus ir jūros vandenų keliais, ypač ECIW (Europos vidaus vandenų kodekso) ir Tarptautinių susidūrimų jūroje prevencijos taisyklių, įskaitant laivybos ženklus (vandenų kelių ženklinimas ir žymėjimas plūdurais), išmanymas;

   b) pagrindinių vidaus ir jūros vandenų kelių bendrųjų geografinių, hidrologinių, meteorologinių ir morfologinių charakteristikų išmanymas;

   c) laivo kurso nustatymas, spausdinta laivybos medžiaga ir leidiniai, plūdurų sistemos.

2. *Laivo manevravimas ir jo valdymas*

   a) Laivo valdymas atsižvelgiant į vėjo, srovės poveikį, į varytuvo įsiurbimo jėgą ir laivo grimzlę, nustatant, ar jo plūdrumas ir stovumas yra pakankami;

   b) laivo vairo ir varytuvo paskirtis bei veikimas;

   c) laivo pastatymas į vietą, kurioje stovima išmetus inkarą, ir prie prieplaukos esant bet kokioms oro sąlygoms;

   d) manevravimas šliuzuose ir uostuose, manevrai susitinkant kitus laivus ir prasilenkiant su jais.

3. *Laivo konstrukcija ir stovumas*

   a) Pagrindinių laivo konstrukcijos principų išmanymas, ypač atsižvelgiant į asmenų, įgulos ir laivo saugą;

   b) bendras 1982 m. spalio 4 d. Tarybos direktyvos 82/714/EEB, nustatančios techninius reikalavimus vidaus vandenų kelių laivams, išmanymas;

   c) bendras pagrindinių laivo sudedamųjų dalių išmanymas;

   d) teorinis laivo plūdrumo ir stovumo taisyklių išmanymas bei praktinis jų taikymas;

4. *Varikliai*

   a) Bendras variklių konstrukcijos ir veikimo išmanymas, siekiant, kad būtų užtikrintas tinkamas jų veikimas;

   b) pagrindinių ir pagalbinių variklių eksploatavimas ir techninė priežiūra bei veiksmai, kurių būtina imtis, jeigu varikliai sugestų.

5. *Krovos darbai*

   a) Laivo grimzlės markės ženklų taikymas;

   b) leistinosios pakrovimo masės nustatymas taikant laivo matmenų atestatą;

   c) krovinių pakrovimas ir iškrovimas, krovinių išdėstymas (krovinių planas).

6. *Veiksmai, kuriųimamasi susiklosčius ypatingoms aplinkybėms*

   a) Avarijos prevencijos principai;

   b) priemonės, kurių turi būti imamasi, jeigu laivas būtų apgadintas, susidurtų su kitu laivu arba užplauktų ant seklumos, įskaitant protėkių užtaisymą;

   c) gelbėjimo prietaisų ir įrangos naudojimas;

   d) pirmoji pagalba įvykus avarijoms;

   e) priešgaisrinė sauga ir gaisro gesinimo įrangos taikymas;

   f) vandenų kelių taršos prevencija.

B SKYRIUS

Privalomieji papildomi dalykai, jeigu laivui vesti naudojamasi radiolokacinėmis priemonėmis gautais duomenimis

a) Radiolokacinių priemonių teorijos išmanymas; bendras elektromagnetinių bangų ir radiolokacinių priemonių veikimo išmanymas;

b) mokėjimas taikyti radiolokacines priemones, tų priemonių rodmenų aiškinimas, jomis pateiktos informacijos analizavimas ir informacijos, kurią pateikia radiolokacinės priemonės, ribų išmanymas;

c) posūkio švyturio taikymas;

d) ECIW taisyklių, nustatytų laivui vesti pagal radiolokacinėmis priemonėmis gautus duomenis, išmanymas.

C SKYRIUS

Privalomi papildomi keleivių vežimo dalykai

1. Bendras apgadinto keleivinio laivo stovumo, suskirstymo vandeniui nelaidžiais skyriais, didžiausios krovininės grimzlės plokštumos techninių taisyklių išmanymas.

2. Pirmoji pagalba ištikus avarijoms.

3. Priešgaisrinė sauga ir gaisro gesinimo įranga.

4. Žmonių gelbėjimo būdai ir įranga.

5. Bendri keleivių apsaugos būdai, jeigu keleivius tektų evakuoti, jeigu laivas būtų apgadintas, susidurtų su kitu laivu, užplauktų ant seklumos, laive įvyktų sprogimas ir kitomis aplinkybėmis, galinčiomis sukelti paniką.

6. Saugos nurodymų išmanymas (avariniai išėjimai, trapas iš laivo išlipti, laivo valdymas taikant saugos įrangą).